

TANRI ŐİR

TANRI ŐİR

Buğra Kavukęuoęlu

BUğRA KAVUKęUOęLU

TANRI ŐİR
Buğra Kavukęuoęlu

SOLuCAN FANZ.in - 5

Tanrı Şiir

Buğra Kavukçuoğlu

Kapak İllustrasyonu ve Uygulama

Ebru Kaplan

Sayfa Tasarımı ve Uygulama

Aşkın Yücel

Baskı ve Cilt

Fotokopi-Isısal Cilt

1. Baskı: Kış 2015-İstanbul

IABN(International Abnormal Book Number): 588-555-000-K

bkavukcuoglu@gmail.com
www.bugrakavukcuoglu.com
http://solucanfanz.in

TANRI ŐİR
Buğra Kavukęuoęlu

Anneannem Ayşe Topçuoğlu'na

TANRI ŐİR

bu renk kendini bulacak

bir orospunun kızılım belki biraz oğlu
sizden utanmalarım buradan su bulur
dedem bir taş bulur çocuk parkının kıyısında
tebeşir
üç beyaz üç siyah taş daha üçü bende üçü onda
parkın beton kıyısı oyun tahtası olur aklanarak
hiç bilerek yenilmez genelde yener çünkü böyle
çünkü böyle böyle, çünkü öğretilmez öğrenilir
sonra gökyüzünden bize bakanları hissettim
bu daha yüksekteki elmayı sevdi, uzaklaştırdı
o yıllar olan zamana dedim ki bir andı farketmediğim
bak nasıl görece çünkü yoğunluk hatırayla çarpılırdı
telaş, şüphe, ayşe, şaklaban, şiddet, şike, şart, ayyaş
bana aitti, ben dediğime bakma artık bizden bahsettiğimi
her vitrinde, her kendini koyduğun, ya da satın aldığın
her vitrinde, yani karşısında ya da içinde iken biliyorsun
ayrıca ben seni ikna edemem, dediğimde samimiydim

çünkü böyle böyle, çünkü öğretilmez öğrenilir
sert düştüğünde en kötü olasılık toprak havalanır
sen eninde sonunda toprağı havalandırıp can katarsın
deden de öyle olmadı mı? hani parkın betonunu
bak beyazı alet ediyor oyunu bir çocuğa anlatırken
gökyüzü sana bakarken nasıl kullanmasın dedeni?
bu kadar renk çarparken birbirine üç ana üç ara üçü sizde
sevme inadı
ben bir taşı hatırlarım üstü başı gökkuşağı çırılçıplak
yağmurunuzdan güneşim sadece kırılmalar bulur
ve renkleri orospular taşır, utanmak sizin azlığınız.
ben bir orospuyum çok seveceğim ardımı
belki kızım olur belki oğlum
bu renk kendini bulacak.

cennet dediğin bir günde kaybedilmez

başka bir şey anlatmak için sana
oturuyorum daha hiç dökülmediklerimi
şöyle yaza okuya sile düzelte bakma niyetiyle
bambaşka bir şey söylemek için sana
aslında sana yüzünü avuçlarım içinde
buruşturarak kavuşmak, yine yine
yüzünde emin olup olup, bu sımsıklık
sana böyle özlem anlatmak isterdim ama
böyle en samimi gerçekler rüyalarda vuruyor
uyanmanı bekliyor bir de esas vuruş için
dur bu sefer anlatacağım sana yüzünü,
yüzünü nasıl özlediğimi
yüzünün kaybolmadığını
oysa yüzler kaybolurdu, yüzleri uydururduk
yüzün uydurulmayacak kadar gerçek
baksana ellerim yüzünü severek buruşturuyor
hiçbir çizgisi hiçbir kıvrımı şaşmıyor eminim
beynimin eteğinden neler neler dökülüyoruz
estetik diyelim canlanan bütün görsele
gerçekten diyelim ki estetikti derdim
çok güzel kadınlar, çok güzel adamlar var

ikimiz de farkediyoruz her gün önümüzü
her gün farket farketme gözümüze sunuluyor
yüzümüze söyleyemedik evet devrim ya da darbe
olurdu ilişki dediğimiz bildiğin vize gereken duvarda
bizi öldürmeye çalışan yarattığımız sınırlardı elbette
tam da burada işte demem gerekiyor neyin sınırıydı ki
gerçekten diyelim ki estetikti derdimiz
hala çok güzel o kadınlar, hala çok güzel o adamlar
bir nefes üstünde güzelsen hala açık gözümde, kapalı gözümde
bunca sunulan bedeni değil de bir tek seni aramak neden o zaman
baksana ellerim yüzünü severek buruşturuyor
hiçbir çizgisi hiçbir kıvrımı şaşmıyor eminim
beklentilerimiz bizi mahvetti'ye sığınabilirdim de
bende yaratılmış olan senin kendini yoksun hissettiğin
ah o canımı iki biletle süsleyen ah canımı bedene bağlayan
övgülerimi yuttuğum yeteneklerine, hatta gelmediğim sergine,
beğenmediğimi yalan söylediğim çorabına, güzel müziğine
ah o canımı iki cümleyle asıp kesen, ah canımı yatağa bağlayan
ürettiğim ne varsa, hazırladığım onca her öğünde mumu olan
görmezden geldiğin apaçık aşka, hatta nefrete çevirdiğin
benim sende yaratılmış olmam ve sonra yok hissettiğim
bunların dışında sadece kötü huylardan
sende geç diye panik olduğum huylarımdan
özellikle daha ağır benim kötü huylarımdan
beklentilerimiz bizi mahvetmekten ziyade
aşktan doğacak bir çocuğun geleceği üstünedir
geçmiş burada kutsanmıştır.
yalnızlıktan korkmaya, başkasına gereklilik duymaya
süregelen her birliktelikte isim takıp avunabilirdik
şöyleki ben sadece bu avuntuyla her şeyi unutabilirdim
dilim seni parçalamaya çalışırken gerçeğin temelini atmış

nefretle aşk arasındaki mesafe ne ki sen hiç ayırımsamadan
yeni adamın her sabahında yeni adamın her gecesinde
sen hiç beni anmamış olsan da gözlerinde ne gördü adam
gözlerinde beni, sözlerinde beni, düşlerinde kısmen ben dahi
o güzel adam da her şeyi yapardı senin için ama gözlerinde
belki her zamankinden daha gerçek sevdiğim yüzünde
aldanma, avuntum değil oraya sinebilmiş olman
çünkü ne gördü kadın gözlerimde üstelik ben de anlattım
gözümde sözümde düşümde görebilecek değildi zaten
ben nasıl seni düşünüyorum diye uyumayı bırakıp
sızdığımda ise yine seni görüyorum diye mutlu
halimde halimle bıraktı beni, avunma bana sinmiş olman
seninle benimle ilgili değil, doğruymuş bütün geçen bir yıl
başka bir şey anlatmak için sana
ben değişik bir korkağım öyle bayağı değişik
sana sahip olmayı isteyecek kadar cesur ama
seni bir gram paylaşma riski almayan korkak
bu sana verdiğim değer kendiminkinden çok fazlası
hem senin hem kendimin hayatını zehredecek kadar
özgüvenle falan da ilgisi yok bak bu gerçek baba hissi
hangi ormanın hangi kralı olabilirim ki çimenler arasında
tam şimdi anlatmak istediğimi söyleyebilirim o da bir dize
zaten
yüzünü bir kere daha avuçlarımda tutacaksam
göğsüm delik deşik olsun, dilim delik deşik
sen çocuğumun annesinden önce
benim hayatımdın şimdi anladım
şöyle yaza okuya sile düzelte bakma niyetiyle
yüzün gerçek olsun avuçlarımda
yoksa uyanmak uyumak birbirine karışıyor

aşk alacağımız son risk olacak, olsun
nerdeyim nerdesin bildiğimizden.
aslında bildiğin bir şeyi
anlatmak için sana.

her saniyenin değeri

sana anlatayım geldiğince
el gibi tuttuğun aklımdan
ve şimdiden söyleyeyim
duymak hiçbir şeye yaramayacak
belki de hepsi benim hasetim kardeşim
ya da sevgilim desem, ah birisine belki
annemcanımbabam da olur, nuh da.
durdukyere mutsuzluğunu ya da derseni
bende acıdan eser yok o zaman olacak
ya da durdukuyere mutsuzluğumu, derseni
bende meraktan eser yok olsun yine de
sana anlatacağım bildiğimce
ve şimdiden söyleyeyim
bu bencil bir eylemdir
varlığıma iyi gelecek bütün sorgusu
ya da çatlıyordur ortada gizlenmekten
biraz durulur.
gücü bitmeyecek sanıp yokluğunda sefil olmak
babandan sana kalmış iyi yapsan da o meslek
iradenle deneylerle haz oyunlarıyla oynamak
birkaç dakika sürecek olan asansör yolculukları

tırnaklarını hırsa heba edip sırf emredebilmek
hayatını soramadan sana adanmış kendi için biri
ben bunlardan çözümü iyi bilirim diyebildiğin
herkesin ölmüş diye herkesin üstüne basmak
ayrık olmayı sandığın ama benzemekten geçmek
doğru acının arayışında erken davranış ölüm
hiçbir şey üretmeden tüketmeden nedeni sormak
bir kere var olmanın ağır bilinci
anneni babandan ya da hayattan korumak
kalakaldığın düne bugün can verme çaban dün
para ediyor diye benzetmelerle yazını donatmak
sende fazlası var diye pabuç satan teyzeye üzülme
mutlu sanmak için bütün dilenciler diye başlayan cümleler
hedeflerim var diye çıplak kıldığın sevgili dediğin
yetenek diye adlandırdığın belki virtüözlüğün
inanmak için varsaydığın ama anlamak üzere dinlerin
hep başka bir şeye yansıtmaya çalıştığın doymazlığın
güneşle hareket etmelerin adaba ayak uydurmak
bir de karışmaların hiç anlamadığın çünkü başka hayatlar
onlarca hayatı kurtarıp sadece birinde kaybetmek
hitlerin hayatını kurtarıp sayısızcasına sebep olmak
bitmeyen emeklerinle hayatının özetini dedeye varmak
bir nevi torun okşamak
kravatına aşık olmak
esasen onaylanmak
(bu kıtada bütün dizelerin sonunda için vardır.)
(var olmadığını anlatmayacağım sana
çünkü biliyor olmalısın ki içinde kötü bir his var
hala.)
bunlar için, üstümüzde kalanlar için
bak hiç bir ses yok olmaz

hiç bir görüntü
hiç bir aşk
hiç bir haz bak yok olmaz
hiç bir ibadet yerini bulmamazlık yapmaz
hiç bir sarhoşluk sabaha anlamsız kalmaz.
hiç bir sen yok olmaz.
içini rahatlatıyorum, sana anlatıyorum
hiç bir sen gerçekten yok olmaz
ama bu iyi bir şey değil

ama kötü bir şey de değil
bedenden çıkar gidersin
yarattığın her dalgada devam
devam
edeceksin, ibadetin kadar.
beden sonsuzlukta sen dönerken
ne hissettiğini bilmene yarar
kendi sonsuzluğunu yaşarsın
yani sınırlı bu sürede
sınırdır bütün nefesinin kesildiği
anlayamadığın
sana anlattım işte
aklımın tuttuğu kadarını.
git şimdi güneylere.

dahili harici ya da iç dış sorunu

biri kaçabilir bütün beklentiler
zamanı uzatıp aşk bükerken
bu böyle devam edebilir
kelimelerdir zaten bizi yaşatmayan
sarfedilen değil için için konuştuğun
iç sohbetlerdir tüfeği icat eden
diyeceğim
sustuğunun yarısıdır
küstüğün
tıkalı olanın tamamı
böyle böyle biterdir
kaçınılmaz oğlanlar
ve zarları.
mertlik bozular
devam edebilir
binbir yana saçılmış kalp
binbir yana saçılmış beyin

binbir parça kılcal damar
biri bin insan etmeyenlerin arasında
ile canları.
patron biz ne yazıyoruz
devam edelim o zaman
biri miyoptu dürbün taktı tüfeğe
ne kadar korkak varsa satın aldı
pencereli mağarada hayal kurmak
güzel bir hayale dönüştü korkulardan
savunmalardır zaten bize alanı dar eden
devam eden solunum tepkisidir öylece
panik halinde boğulmak 36 saniyedir
bu çocuklarda yirmiyi bulabilir en fazla

seveceğim
intiharın zıttı inattır
güldüğün
akıp gidenin debisi
evrenin son açıklamasıdır
kimbilirli kızcağızlar
ve yaşları.
sertlik gevşer
sürdüremez fazla
iç organlar sendan daha güçlüdür
iç organlar dayanmıştır sana bile
içi dış etmeyen herkesin arasında
ile kanları.
pardon biz ne yazıyorduk
başına dönelim o zaman.

güzel bir emek için

ama herkes ölüdü
tanıdığım tanımadığım
sıyrdığım yetişemediğim
saat biraz geç olurdu ben sormaya başladım
kiminle konuşuyorum, kiminle dövüşüyorum
kaç kişi merak etmiyorum tartışagelen fikrimde
kız mıyorum garipsiyorum çünkü biliyorlar
herkes ölüdü, ben dahil, artık biliyorlar, çok iyi
ben özellikle ölüldüm
diyelim ki rastgele ölümsüzlük dağıtmışlar
oysa hep bir beyinden bağıyorlar zaten
hiçbir ağızdan çıkmıyor bile ölümün çıtı
gözü de pus alıyordu aslında doğal sansür
kolların boğulma paniğinde gereksiz yorgun
ben özellikle ölüldüm
insanlar ölmeye başladılar
ama herkes ölüdü

sevdiğim sevmediğim
içeride kaç fikriz hiçbir fikrim yok
hemen sormaya başlıyorum sabaha uzaklığı
dar geliyor güneşin herhangi açıdan doğuşu
bir tanesi en sevdiğim ve bazen ben dediğim
yaşamı birden anlıyor şüirlerle, oratoryolarla
örneğin anlatmak istiyor aynı yol üzerinde
durdurun hep arabamı beraber varalım gibi
adımızı sorardık en azından havayı pay ederdik
az kişi binlerce kişiyi paylaşırdık haznede konuşan
ben bunun için özellikle ölürdüm
bunun için özensiz yaşarken
evet herkes yaşardı
duyduğum duymadığım
geçliğim, erkenliğim
saat biraz geç olurdu ben özlemeye başladım
kimlerle konuşuyorsam artık dinlemelisin hepsini
kaç kişi oluruz beraber umutlanmak istiyorum
özlüyorum çelişiyorum çünkü hissediyorlar
herkes yaşardı, ben dahil, artık kızmıyorlar, çok iyi

bir de bazen aşık olmak var
herkes ölürdü
ama bu sebepten yaşardı.
güzel bir emek için
işte o zaman ben bir yaşardım
kimse ölmezdi.

aba

neyi konuştuk da
neyi susuyoruz
yaksalar, boğsalar hatta birgün
seninle ellerini yıkasa birileri
korkuyor olmak kaybettirmez
sana ateş eden korkudur elbette
ancak dayanırsan
ancak
nala dönüşür namlu bu yolda
bize şans getirir, erdirir
yani cesur olmak korkmamak değil
bir çiçek korkmaz mı güneşten narın
ve başkaldırılmaz mı beslenmek için
sonunda biz koklamaz mıyız hayatı
biraz anlaşalım herhangi bir konuda
kaygı bize aitliğimizi Dahi dar ediyor
bir otobüs insanın niye sustuğunu biliyor muyuz

bir otobüs insanın niye öldüğünü bilmekle ilgili
kendini sevmen şart değil öncelik olarak
için çağırıyordur zaten birini hoş etmeyi
tüm kurguyu düşünceyi aktarabildiğinde
sustuğumuz anların zevkine varabiliriz
her şeyin yasak olduğu birgün
seninle ellerini ısıtsa birileri
ölmüş olmak kaybettirmez
seni yakan eriyordur elbette
ancak ısıtırsan
ancak
güne dönüşür ateş bu hırsla
ufku aydınlatır, doğdurur
neyi sustuk da
şimdi ölüyoruz
çok iyi biliyoruz.

sandık

hazine
nefesindir saklı olmayan
ve aradığın durum
durum
kendini mutlu saydığıdır
gömülü
hazine tam da üstünde
durduğundur.

varsayım

hangi yönde açmış çiçek
hangi yönde soluyor
dualar bilimseldir
etmez misin
kaç günde doğan çocuk
bir günde ölüyor
bir ünite solunum
yetmez misin
duyularımı hariç bırakıyorum önce
çünkü döngümüzde buluşmak lazım
birkaç gün yıl çatışıyorum uçsuz
çok gün renk çiçek bir gün ölüyor
biraz tanrıdan bahsetsek (bahis etsek)
şimdi acımayan kim bizi bu halde seven
şükür ki suyu yaratan canım çiçeğim
sen kendini bu kadar kızdıracak bir şeyi
ve en sevdiğini, kimle baş başa bırakıp
öfkeni kustun ve neden kanser var bu an
sen bize küsmüşsün başından
ve bir kadın var yetmiş insan yılında
adamı ölüyor en az kırk yıl yanındaydı

kimi kimden alıp kime veriyorsun çiçek
işte hep burada açıp açıp soluyorsun
biz çok üzülüyoruz bu hale
bilmez misin
güneşe bakan benim
güneşin baktıklarından biri de
sadece ay varken düşlemeyi seviyorum
ayı o saatte koyan oraya sensin, niye bakmazsın
kızmasan başımı titreten o düşünceyi yollar mısın
düşünce sana zarar verir, yoka yakın eder, he imha,
korkmaz mısın
köyün yoluna bakıyorum taşlardan kıvrılıyor
taştan yollar sarıyor ileriye, kıvrılıyor
iki taşın arasında çiçek başkaldırmış
hangi yöne açmış çiçek
hangi yönde soluyorum
dualar bilimseldir
bilmez miyim

kaç günde doğan çocuğum
bir günde ölmek istemiyorum
yokluğunu biliyorum diye
acımıyor musun

ne güzeldir yüzü bebeğin üstüne bomba düşmeden önce.

herkes yaşarken güzel

hep girdiğim deniz
hep kıyısında güneş gördüğüm
akşamına doğru biraz şenlenip
yaşamaya dair güzel dediğim
kime şükür etmeli kurcalamadan
hep girdiğim deniz
hep peşinde kaybetmediğim zamanın
akşamına doğru yolda huzurlu
göğe bakarken durmalı dediğim
bedene kötü davranıp düşünmezken
hep girdiğim deniz
hiç sabahında telaşa düştüğüm
akşamına doğru ilk yalnızlığım
bulantının dönüşümünü bilmediğim
göğsümde bir kilo demirle otururken
hiç girdiğim deniz
hep kaygısıyla beynin suikastından

akşamına doğru bir yokluk aklımda
saatleri ayarladın mantolum dediğim
kendimi nasıl satsam paha bilmezken
ancak
anlamışsan hepsini bir dize dank ediyor
çünkü;
sevebiliyorsun,
zevk alıyorsun,
soruyorsun,
cevaplıyorsun,
güç buluyorsun,
devam ediyorsun,
anlamışsan hepsini bir dize dank ediyor:
'zîrâ bu terâzû o kadar sıkleti çekmez'
hep girdiğim deniz
hep kıyısında güneş gördüğüm
akşamına da şenlik gibi ilerlerken
herkes yaşarken güzel, anlamlı
bir saniyeyi bir anda anlamışken.
kalbimde kaç kilo pamuktur yaşamak.

sancı

kendimle konuşuyorum
bazen iki bazan üç beş kişi
aynı yön aynı cevapları veremiyor
bölücülük yapıyor aklımda kendi zoruyla
zihnimin çobanı olamıyorum, öylece sakin
onca sözcük fırlıyor uçsuzluğa
onca köpük, yün olur bunlardan
başkasını üşütmez becerdiğinde
onca sözcük fırlıyor uçsuzluğa
geri dönmesini beklemiyorum
ama döner hesap sormaz gider
sonra birine saplanmak ister, aman
iletişmek nasıl korkunç, saf kaygı
cümleyi kuranın başkası olması
diken üstünde, saf tedirginlik
öyle korkunç ki;

iç savaşıma dokundurmuyorum
sadece silah satıyorlar üç beşime.
sancı,
sancı tam göğsümde
yerini gösterebilirim, göremem
röntgende temiz çıksa da ciğerim
içimi bir tek ben biliyorum, emin
sancı,
kabullendiriyor sadece, sırf ciğerim
bir nefes daha doğurabilecek diye
kabullendiriyor sadece, sırf ciğerim
kabulleniyorum, kimyadan ötesizliği.
bir ara dine niyetleniyorum bir banyoda
hayat sevmekle hafifliyor'a dönüyorum
hafifliyor sevişmekle, bir yol buluyorum
gel sevgilim abdestimi bozalım.

anlara teslim olmak

çoğu an ölümden korkmamla geçiyordu
tek birgün yaşama sevinci içindeyken
çünkü her gün sancıyla süremiyordu
korkunun salındığı zaman denen akışı
mut ile his etmiyorsam tepkimesiz
zaten ölümü öldüğümü duyar gibi oldum
yani
an benimse
ben anımsa
birliktelikler ise ölüyorsa tek tarafsız
saçmaladığımı uyandım gecesiz güneşsiz
çünkü her gün saat diliminden bağımsızdı
o anların ölüm olduğunu
anlamak için özellikle yaşamadım
bir anı hatırladım
unutmuş gibi yaptığım
aşk üzerine ya da bir danstı

kelimelerin beline vurduğumuz
bellerimizin rekortmen olduğu
çoğu an ölümden korkmama geçecek
her birgün yaşama sevinci içindeyken
çünkü birgün farketmek geliyordu.

esmer tanrılar

dün gece sana evlenmeyi teklif ettim
üst üste üç kere evet dedim sonra
yarı çıplaktım ve gözlerine bastırıyordum
tam tamına kara delik saydığım gözlerimizle
emindim bu sefer bu ölümün başlangıcıydı
yoksa ayna dahil anlamak tüm yok oluşları
sabahla açıklamak sığ bir yerde balıklamaktı
oysa en güzel düş boynundan akardı yukarıya
bir hazzın yayılış noktası olağandan fazlaysa ve
aşktan başka bir şey kullanmıyorsan o sıralar
yaydığı mutluluğun ilahi bir sonu elbet olmalı
güneşi tanımadık ama esmer ötesiydik
güzelliğimiz burada uzanıyordu
çırılçıplaktın ve pi'lerime saldırıyordun
hadi atletimi de çıkartalım yine de bitmiyordu
sayılarım, atom halt etmiş pi kadar kaygısız
ölüm cennetten ibaretti el ele kavuştuğumuz

ya allaha, tanrıya ya bu anlara sığınacaktık elbet
gerçek olanı tercih etmemiz bizim güzelliğimizdi
en azından korkmadan var kıldık bedenleri
bedenleri var etmenin korku olduğu şeylerden
allah var olaydı beyaz olurdu, esmerler ne kadar güzeldi
dün gece sana üç kere evlenme teklifi ettim
kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim.

uykuluk

bildiğın kaç tartışma
gördüğün kaç kişiyim
sevgilim allah aşkına
teninde çok kişiyim
bir iskelede kaç defa
istemsiz göz kasıyım
soruyorum tanrı adına
söndüğün kaç ışığım
haberim yok sığındığın
kaç gecenin mağlubuyum
kaç defa defa taşındığın
bu evin yolcusuyum
sen hangi sanatın geri dönmeyen
başucusun?

şimdilik

yalnızlık sancısı
yaşadığının tanıkları olmaması ile
-benden sıyrılma gerekliliği-
ya da
kendi tanıklığının
zihninde bir yere varmaması ile
-benden sıyrılma gerekliliği-
açıklanabilirken açıklanamaz
devirdir, çünkü beyin ovaldir
bir ucu bir ucunla birleşir.
,bir orospunun bacaklarını düşün şimdilik
gerilmiş bilekten taa baldıra dik duruşu ile
-eteği sıyırma gereksizliği-
topuktan,
haz bir şeyi açıkladığından değil
apaçık olanı has sakladığından
şimdilik gerçek bu kadar

gerçek bu yeterli yarınlık
mutlağı oyalamak
keyifli oluyor
yarınlık.
kimse öleceğiz diye
hemen ölmüyor
şimdilik.

bu tür şiirlerin ilk sonuncusu

beynimin bir yerinde kesin
gördüklerime yakın olmalı
bir şey kopacak gibi gergin
göz titremesi dayanılmaz
acının yüzde
apaçık durumu
buradan içe yayılır
ciğerimin bir yerinde kesin
nefeslerime sıkışan olmalı
kara kavrulacak gibi yangın
ruh titremesi kaçınılmaz
içinde başka bir bedenle yaşamak senin bedeninde
çünkü tutku senin bedeninin içinde yaşama isteğidir
hayali zar zor uydurmaıyla avuntu kalır
inanmasam da belki ölmek kavuşmaktır

öyledir çok olasılıklı

daha iyisidir
ya da daha iyisinin hayali
ve en iyisinin sonsuz düşümü
olduğu yerde saysa adını
cevaplasan adıyla işte olacağı
en fazla olacağı zamana denktir
yani sitemlerine eşit
acımdan yoksun bıraktığın
daha iyisidir
ya da hayalinin bozucu
ve en gerçeğin bitmez yalanı
benle alıp veremediğin yok
senle alıp veremediğim
yok
ne karşılıksızlıktı ah nasıl özledik şimdi
yok
acıtan tek şey kumların acımasız

teni parçalamadan
ama doku doku acıtan
zamanla olan savaşı
sonsuz bir hayatta birbirimizi özler miydik?
o histir zamana bir an durmayı buyuran
hassiktir oradan
ki hüzündür
kum fırtınası
bedeni çürüten.
ölümün hayalidir
ya da ölümden daha hayal olan.

böyle zaten

anaerkil yetimliğimiz bizi ele veren
hele bir de kardeşsizlik anında
kendine betimli nefretlerle
öfke betimi tüm hikayenin
çözümü basit mutlu anılar
bütün iyi niyete bağlanabiliyorsun
ölmen gerekir kanıtlamak için
sayfa sayfa sunmak katliam katliam
dünyayı nesli tükenmiş
bir tür kurtaracak
bir kardeşlik anında
sarılıp sevişecek yanımızdaki yanıyla
bizi ve sevgiyi anlatacak
soru dahi soramayacaksın
aşk elini dilini bağlayacak
sevmekten konuşamayacaksın
ve sessizlik ilk demokrasi olarak

geçecek kötü rüyaların yerine sabahları
gerçekten uzaklaşan her yanım
sensiz geçirdiğim günlerdendir
nesli tükenmez ele verilmişliğimin
bak bakın baksanıza
burdayım
vurun alınmdan vurun kalbimden vurun yüzüme
vurdunuz vurduydunuz vuramadınız
sen iki kelime daha kullansana
sen hiç kelimeyi seçsene
öfkeyi öfke öfke harca
babayı çoktan geçtik de şimdi böyle
nedensiz iki yetimiz
bağır çağır yık
çağır hemen yanındayım
çağır nasıl savaşırım
yalnızlık şamar oğlanı
gerisi mutsuzluk
gerisi olacak olan.

yanılığı

birbirimizi kandırdıklarımızla
şimdi sen neden böyle konuşuyorsun
çünkü sen artık ikna edemiyorsun
hiç anlamadığın kimya
hücreler dönerken buluyorsun kendini
kendi anılarına hapsolmuş sonsuzluk
sanıyorsun ölümü
ölümü utançların ve sevgilerin
ölümü eksiklerin ve yalanların
ölümü son saymıyorsun
şimdi sen bundan çok korkuyorsun
çünkü sen artık yaşayamıyorsun
mesela sen bir doktoru sevdin
kimseyi iyileştiremedin de
bir doktor hanımı
çok sevdin
sanıyorsun aşkı
hanım herkesi iyileştirdi
bir tek sana yetmedi büyüsü
çünkü sen büyümüyorsun
mesela doktor da seni sevmiştı

şimdi sen neden böyle konuşuyorsun
çünkü sen artık yaşamıyorsun
birbirimizi öldürdüklerimizle
bu yük çok ağır ben de biliyorum
sırt ağrısından değil o sadece yükten
yer çekimiyle konuşuyorsun bırak peşimi
bırak peşimi zaten gitmeyeceğim bir yere
uzandığımız bütün bedenler işbirlikçi
dibin bir adı olsa da ulaşıversek duygusu
göğe tırmanma arzusuna yeniliyor her sabah
ortalama bir rakımda sarhoş olmak üzreyiz
ölümü anladık da yaşam ne acayip
ölümü kandırırsın ya da ölüme karşı kendini
ölümü bırakmışsın
yaşamı ikna etmekle geçiniyoruz
çünkü sen artık yaşamamalıydın
mesela bir yalan söyledim
doğruya sıra gelmiyor

sıralı ölümlere bakıyorsun
birbirimizi kandırdıklarımızla
hediyeyi az gram haketmiyoruz
çünkü sen artık yaşamıyorsun
zaten
iknamızı yaşam etmekle ölüyoruz.
çünkü sen zaten hiç yaşamadın.

Ananem ben dedem

feriköyde pazartesileri perşembeleri
hangisinde kese denk tutmuşsa artık
dağılmış görevlerimizle giderdik pazara
şimdi baksan annemin annesinin yüzüne
deneyim deneyim okursun ıspanağın
her ne kadar türlü de pişecek olsa
en iyisini bulabildiğini, pırasa da dahil.
pek yemem hala sebze ve türevlerini
zaten matematiği de ileriye götüremedim
daha keyifli amaçlara hallendim kendimce
bol bol ekşi ya da çok tatlı bir meyve
bütün albenisiydi pazarı dolanma halinin
iki tekerli bez arabayı dışarıda tutarsak
bütün pazar bir pist edasında kurulmuşken
ağırlığı her geçen seviyede artan bir sürüş
işte benim görevim buydu, eğlenebilmek
kaybolmaktan korkacak kadar aciz

kaybolabilecek kadar aptal hiç
olmadım şükür.
ha dedemin görevi
arabayı eve sürdüğüm yerden itibaren sırtlayıp
oturduğumuz kata kadar taşımak değil sadece
en güzel mevsim meyvesini seçmek
ya da meyve seçmek ama hep en güzelini
bir de keseyi gevşetmek, büzmek, boş tutmamak
nasıl yaptığını öğreşecek vaktimiz olmadı
ama dedem öldükten sonra bir daha hiç
güzel bir mandalina yemedim
hiç.

dört mevsim güneş altında bir sabah

kuruluğunu kokuya değişmiş sabahın
soluması biraz ağır yokuşunu çıkabilirsin
en fazla basamakları sıktır o alçak merdivenin
zahmeti yağmurunkinden çok değil başlayabilirsin
en azından damlalar
biraz öğlen olur
biraz öğleden sonrası
bir sinema salonundan aşırı keyif alırsın
aklına bu kadar mı kolay mılar gelir
çünkü aklından çok şeyleri götürür
yalan püsür kalmaz kendine başkasına
bacakların da güçlenmiştir sabahtan
devam edebilirsin
en azından doğrular
durmak bilmez ki öğrenme ertesi
mutlu gün mutlu günü yakalar
hafif tutabildikçe kokunu

ya da ne salgılıyorsan
güneşin herhangi konumuyla
bir alakan kalmaz artık.
biraz akşamüstü olur
biraz akşam
evde salon keyfe değişir eski yükünü
kızarmış patates, şarap kimin aklına gelir
dansa iştahın umutsuzluğunu götürür
bacakların da güçlenmiştir sabahtan
sevgilim gel şu ahşabın üstünde
biraz müzik yapsın ayaklarımız
basalım her notasına
duyacaksın zaten
çok güzel oluyor yaşamak

ihtiyaç

aradığım ne varsa
bulabilme umudu, ihtiyaç
can tütmesi
ev olsun derme çatma
adam olsun kocaman güçlü
kadın olsun sımsıkı saran
ev dediğim şükürlük
adamın kanatları var, büsbüyük
kadın limandan almış adını, ömürlük
bulabildiğim hepsinde tek çocuğum
dönerken çocuk tek, cebi kalabalık
akan şımarık bir gözyaşı
can yanması, doğrucu
böyle böyle çok çocuk olursun
evlerin, abilerin, ablaların
candan çeken kardeşlerin
ihtiyaç umutlaşırsa bulursun

aradığın ne varsa
öyle öyle, yemin ile
dudağında bir atardamar belirir.
çünkü başa gelen sevilir
biriken kalplerle beraber
kadın bir sıkı sarılır
adamı güçlü kılar
çatı yeter ev dediğine
o zaman
o zaman
ölüme hazırsınız ve
yaşamaya başlarsınız
bulduğum ne varsa aramışımdır.

canım da yok olacak, canın kalır

yok olacağız canım
canım arkadaşım
toprak bile değil
tamamen
büsbütün
yok olacağız
yaşadığın her şey
beynine emanet kalacak
tahmini güçtür
zamanı geç
ama o da yok olacak
canım öğretmen
canım annem, babam
-ah anneannem bak
dedem de yok oldu-
canım inandaşlar
(şimdi beyin dalgalar üretiyor, dalgalar da sonsuza yayılıyor,
ama birgün sonsuz da dalgalara sığıyor.)
canım vakit az
yine de
sıralı yok olmalara şükredelim

sevgilim, sevgililerim
canım kendi canım
yok olacaksın
yok gibi nispeten
o yüzden
işte bu yüzden (sırf bu yüzden)
yeni bir isim ölüme
öncesine doyalım
gerçek olanı cennettir
o duyu organlarını
kullan öğretmen
annem babam
özle dedemi ananem
yaşama insansak mı artık
inansak mı ?
doymanın günahı olmaz
hepinizin aklında aç vardı

affolur.
hepsi varolduktan
canım bu bir ödül
teşekkürüne bir canım kalır
bir canın.

İçini dökölmek

bütün o çocuk bedeni geçti
hepsinden atlaya düşe
şimdi
kan bizi kırmızıya ikna edemez
ifade edemez çocuğun bedenini
sana anlattım
sana anlattım
utanmalar böyle böyle bitti
sana anlattım da
kır istediğin yaşı, anlattığımı
bedenimden kaç çocuk geçti
hepsi öle yaşaya bütün o bedenler
gecelerdir
gecelerdir
çocuğun dokunulmazlığından bahsettim
gecelerdir sana.
epey

oldu

kendimi kandıramıyorum

artık kendimi sana

anlatamıyorum.

küs sabah'a

rüya tek olasılık seni görmek için
canım yanmaz bu sadece böyle kalsa
belki haberim yok belki sırf dünya
sırf dünya tek olasılık diye seni görmeye
başka aşklara neden oldum ne bileyim
ne bileyim yalnızca yüzünü sevmek için
tadın çok olasılık belki belki sonraki aşklar
için.

hatıramın belleğisin

sırtımın haçı

bulut tanık olsun ki seni günün karanlığında
yüzün güneş eminim yüzün sır gibi aklımda
yüzün erimek unutulmak bilmeyen bir vicdan
vicdan her yerimi sarmış aşk, ciğerim tanıktır ki
ritimlerim bozulur bazen nefes alırım bazen vermem
sırf unuturum devam etmek için herkesi
yüzün, güzelliği, biraz da altın uçlu saçın

ah sırf bu dünyada varsa diye korkarım
ben korktuğumda yine seni özlerim hep bellek
için. -yüzünden- sayesinde
olasılığın üç yüzüsün
belki, ben, tekrar.
sırtımdaki rüya güneşi yerle bir ediyor.

koş koşalım

bir günaydın sayesinde kaç çiçek sulanır
şehrine hapsolmuş yine ve illa solucan
yaşam çok canlılık başka hiçbir fikrimiz yok
yanlış tahminlerin bu öldüren karmaşasında
bir günaydın kaç çocuğu sayemiz yapar
günaydın
seni seviyorum
hadi umudu havalandıralım

bebek

şimdi bir adamı yaratmam gerekiyor
bir kadını yaratmam gerek aynı anda
şey
şeylerle doldurduklarımı tohumlamalıyım
yani bir adama ve bir kadına anlam katmalıyım
tek bedende bütün evren olandan bahsediyorum
diyorum ki herkese anlatırken anlamalıyım
şey
yani şeylerin boşlukları öldürecek artık beni
aslında kalktığım koltuğa dönüp bakınca
orada kendimi görmemeliyim, bayılıyorum çünkü
illa göreceksen biraz yeşil atmalı göğşe ya da
biraz kahverenkte salmalı ayaklarını halının diplerine
şimdi bir insan yaratmalıyım sizin sen dediğinden
bazı eli nazik yüzü kibar içi habersiziz siz dediğinden
nüfus kaçsa o kadar da peygamber olabilirdi aslında
bundan vazgeçtim yoksa öldürürdüm düşümü sapmadan
bundan vazgeçtim çünkü siz derken bana çaldınız güvenimi
bundan vazgeçtim çünkü bir küçük arkadaş ailesi pek tabii
yeterince din kurabilirdi ve yaratırdı adamı kadını içimde
suç ve ceza olarak değil de sevgi ve sevgisizlik kapsamında

nasıl dersin içinden bak göstereyim
ölümü anlarsın
önce korkarsın, çok korkarsın
bu senin en samimi hallerindedir
bu yüzden önce herkesten sonra kendinden saklarsın
sonra kendine anlatıp sonra herkesten biraz daha saklarsın
çünkü ölmek suç ve cezanın parçasıdır, sevgi orada olamaz
yani hiçbir çiçek açmaz orada, sadece sırt görürsün burada
sevgi burada başlar, başucunda nöbet tutar senin titrek nöbetlerinde
sevgi burada etsel bir temasa geçer, dokunur tenine, duyuların şaşar
sevgi burada vazgeçimlere başlatır, bu cenin mutluluğudur güvenden
suç yoktur, cezası olamaz geri kalanı anlayamamakla ilgilidir
anlamamak da suç değildir işte bu farkında olmaktır masumluğun
şey
demek istiyorum ki her yeni gün bir aşamadır, ilerlemek değil
öğretilmez öğrenilir, sevilmez önce sevilinir yanaklarından sıcacık
sana bir el dokunur bana da dokunmuştur ki bahsediyorum
işte şimdi o elin hiç dokunmadığı tenleri düşün, dikenli telleri
nerende ufacık bir merhamet varsa orası biraz okşanmıştır
nerende biraz nefret bak ardına orada göreceksin şeyleri
şey
şeylerle içini dolduramadığın her yanın bakınca hafif uzaktan
ama hafif olmak hem de uzaktan ne zor değil mi
işte öyle onların birinde ölmek istersin 'yaşamak isterken delice'
beceremezsin çünkü senin doğru soruların var idarelik şimdilik
çiçek nasıl açar bilmen değiştirmez nasıl güzel olduğunu
çiçek nasıl açar bilmen değiştirmez nasıl güzel olduğunu
evet haklısın burada savaş açmışlar bütün renklere
belki senin de cevabın onlara savaş açmaktır ama konu bu değil
çünkü konu yoktur yorganı yastığı yorduğun, yorulduğun gecede
baştan sona doğurmak istediğin bir şey'in sancısıdır konu

zamansız suyu gelecektir bilirsin o yüzden tedirgin
zamansız olacaktır örneğin otobüste çığlıklar atacaksın
zamansız gelecektir bir cenazede kahkahalara boğulurken
sen kendini yaşarken rezil olacaksın, hah konu budur
şey
senin kendinden çalınmanla ilgili bir 'şey'
nefretine dahi uyum sağlarken ve çiçeğe gebe öte yandan
şimdi ne yapsan birisi yargılıyor ya uzaklardan bile hatta

çoğu zaman bu yüzden bir şey yapmıyorsun ya da aksi
o zaman birikip gelmiş tüm fikirlere yazık oluyor biliyorsun
ne yapayım deme bana soyunup çıkabiliriz bir 'şey' meydanına
ne yapayım deme önce beni ikna edebilirsin çırılçıplak sokağa
ne yapayım deme bu 'şey'lerime girer çok ayıp konuşurum
şey
anlatacak başka kimsem yoktu
dinleyemiyordum kendimi sestem
şey
anladım biraz
şimdi bir adamı yaratmam gerekiyor
bir kadını yaratmam gerek aynı anda
şeylerle doldurduklarımı tohumlamalıyım.
çünkü umudumdur çiçek açacak yanım.

sana; karınca

ilk ucu son ucuna bağlı içi çürümüş dişi çekiyorlar
çıplak kalmış kanayan etin burada suçu yoktur
çıplaklığın sevabı vardır hatta ama
fili linç edebiliyor oluk oluk insanlar
kan bunlara iştah açıcı geliyor
odunları cadı yakmaya yarıyor
iki ucu tatlı değneğin üç ucundan söz ediliyor
güçler ayrılığından konu alıyor söz buldukça
gücün zararından, birliği ayrılığı anlamsız
bahsetmiyorlar, tapıyorlar, ya tanrıya ya bilime
çıplaklığı günah ya da ayıp sayıyorlar
arada cadılar bize umut saçıyor nefes nefes
aslında et atabilirdi çürük dişi kendiliğinden
ama bunlar boş zamanlarında
fil öldürüyorlar
gerisi insan, gerisi talan.

suyun tadı vardır

belki güneş dünyadaki sudan korkuyordur
açıklaması değil savunmasıdır kaygının
bir çiçek gibi kafa tutamadıktan sonra
ışığı arzulamaların ikiyüzlü yalanlarıdır
bir adım değil yüzüstü kendini bırakmakla
örtüşür yaşamak ve gerekliliğidir su gibi açık
bu arada suyun tadı da rengi de vardır canım
arkadaş ile.

mutlu olmak için ne yapsak daha mutsuz olduk
odamıza çekilip arkadaş ile izlere çok güzel güldük
kimse alamadı ellerinden geldikleri ile beraber
saklamadığımız neşemizi, neşemiz umudumuzun adı
bir kedi gibi umursamadıktan sonra aşka sadıktık
arkadaş ile.

açıklaması yok burada gördüklerimizin
belki de güneş dünyadan korkuyordur

güzellemek

seni güzelledim kendime bir ay zamanı
yüzün beyaz ışığın sarı yokluğun karaydı
bir kara görünmüştü ufukta ufuk yoktu
daha fazla inat yok edecekti artık denizi
kum dalgayla ateşkes ilan etti oylamayla
beyazla sarı dalaştı ışıkla kara durmadan
bir çizgi var gibiydi elimizde kauçuk silgiler
rengi değil kağıdı dahi parçalayarak silen
bu aşınmışlık denizin sahile yaptığı duygusuz
dalga vazgeçti taş öfkeden parçalara sarıldı
okyanus kıtayı güzelledi kendine
gece vakti beyaz bir ışığın altında
güzellik emekti.

söngü

biri ne olacak diye sordu
olmak ilk kez kuruldu
ve başladı.

gel bir din bulalım herkesin zaten bildiği
bir din bulalım hiçbir yere yükselmeden
kimse bizi sormadan tanımadan inanırken
eş peygamberlik yapalım hepimizle eş olarak
günahı dahi sevap olur çünkü sevmenin
günahı dahi sevap olur çünkü sevmenin
biz güneşin olmadığı yerde de net görebildik
sonrının korkusu dahi hiçbir perde çekemedi
deliliğimiz yapay ışıklardan çok faktör korudu
bitecek diye korkuyorsak bizim güzelliğimiz
bir din buluruz hiç bitmeyecek gibi olur
bir din buluruz hiç bitmeyecek gibi olur
şimdilik bu kaygı sade yaklaşmış olmaktan
bütün yanıtların toplandığı beyinde bir sona

bitmeyen başlangıca -ki dürtüsü de buradan
ama çık çabala diye çarpıntı yoksa öldürmüyor
aslında ölünce oluyor
aslında ölünce oluyor
bir şey olacağı yok
iyi ki yok, keşke yok
duracak.
dinleneceğiz.

bu bizim

biz bizelik yeter
dar bir hayalde
bizi sevmekle ilgili devamlılık
rüya yalnızken sadece görülür
biz kurgulayabiliriz
kaygı aşkla oyalanır
işte o sırada yaşarız
zamandan ilgisiz
koşulsuz
dokunmak ölümden uzaklaştırır.

bütün 21 eylül'lere

iyi öpüşür ve şiir satardı
köşe başlarında değil üstelik
ulu orta öpüşür gizliden satardı
a'sı düşmüş satardı
çiçeği günaha alet ederek
iyi öpüşüğünü çok duydum
ben bilmem bir arkadaşım söyledi
çok arkadaşım söyledi şiir satardı
kendî çabasının saman aleviydi
biz intiharına çok ağladık
mezarında yalnızdık
kendini satardı, duasız kaldı
iyi öpüşür ve şiir satardı
dürüstlük satardı
yalan söylerdi
çiçeği bile kullanırdı
yokluğu çabucaktı.

mezarı başında üstelik kimse
şiriden bahsetmedi
ne de dudaklardan.
bahsettiğin beyazı ve öldürdüğün çiçeği
anacağız iyi öpüşür ve şiir satardı
beş para etmez, kefenler içinde sen
iyi öpüşür ve şiir satardın

ben uzun yıllardır seni seviyorum

ben uzun yıllardır seni seviyorum
ben her gün en az bir kaç kere

ben her gün en az bir kaç kere
ben seni içimden geçiriyorum
ben bazı geceler muhakkak
seni rüyalarımnda görüyorum
seni hep iyi ve hep güzel.
çünkü zamanı umursamayan
çünkü bitmek nedir bilmeyen
çünkü içim nedir tek görebilen
özel kalmaktan bahsetmiyorum
özellikli yaşamak bütün bedende
birimiz diğerimizde ölümsüz.
aynı anda aynı şehirlerde
farklı anda aynı şehirlerde,
başkentlerde

hiç ayrı kalamamış olmamız
çünkü zamanı umursamayan
çünkü bitmek nedir bilmeyen
yaşatmaktır yaşamaya çalışırken
mutlu anlarda hep özlemek
çok zorlarda daha özlemek
ayrılık dert değil sevgilim
seni rüyalarımda görüyorum
seni hep iyi ve hep güzel.
ben uzun yıllardır seni seviyorum

hiçbiri kalmadı hayatım hayatımda

sıfatsal ölümünden sonra hiçbir şey
hiçbir şey yok hayatım hayatımda
incelikli bir gülüş, ukela göz kırpış
okunabildiğinde doğru gözlerle gizi
herbir şeyin adı olan ayak bilekleri
hiçbiri kalmadı hayatım hayatımda
ölüm dediğime bakma sıfatını kaybettim
özel, narin, benim, ilkim, düşüm, sevdam
hıçkırmadan biraz önce toprağa verdim
yalnızlıkla bir ilgisi yok bu sadece hiçlik
sadece bir kişi gidince kimsesiz kalmak
hayatım dediğime bakma bu düpedüz ölüm
parçalara böldüğüm az olan fotoğraflarımız
şimdi daha fena ya! onlarca oldular çünkü
maharet atabilmekteydi, bunu yapamıyorum
küçücük yüzün kaldı iç cebimde sana hiçbir
hiçbir zarar gelmedi eskiceğim ben aslında

parçaladım derken kendimi yanından ayırdım
çok sonra bir yerde bekledim geçmiş sevgilim
sevgilim geçeceğini bile bile bir pusuya yattım
daha açar açmaz bir birahane henüz öğlenken
yüzünü görmek için değil o zaten iç cebimde
yüzleşmek için bana yok olan haliyle varlığının
varlığın dediğime bakma ah ellerimle öldürdüm
az sonra o caddede gördüm geçen sevgilimi
sevgilimi öleceğimi bile bile izledim pencereden
daha görür görmez başladı bir ağıt ölen sıfatlara
incelikli bir veda, ukala bir elveda olmamıştı ki
kimse kalmış halimle ben bu aşkı öldürdüğümde
aşk, hal, sevgili, dediğime bakma eskiceğim
hiçbiri kalmadı hayatımda
hayatım.

döngü

rahat
hazır ol
seviş şimdi
büyü ödülünü
durmadan çalış
kadere inan şimdi.
üst üste bin defa yaşadım
böyle aptallık görmedim
kalbini gördüm denk
nasıl sıkı sarıldım
ah seviş şimdi
rahat ve hazır ol.
önce deler sonra geçer sevmek
kötülükle alakadar her şeyi.

derdimiz var

uyuşturma kendini sana sesleniyorum
bize uyarıcı gerek erek erek
uyuşturma kendini sana sesleniyorum
yatmışım didaktikle lik lik
dert olmasın
beraber uyanalım dert bu.(olabilir)
şimdi devlet bize ne veriyor
bahsettiğinden çok uzaksın
baktığın anda anlarsın bebeğim
kıyamayız birbirimize diktatörler.(traktörler)
en güzel küfürleri üretirir bize çünkü.
şu an sıkıldım varoluş anlatmaktan
aşktan bahsedip uygulamaya geçesim
bununla beraber bir teokratın bacaklarını
öpmek, sevmek, okşamak, eteğini aniden
yukarılara çıkartıp aynı yerde ağızımı istiyorum
kimse kimseyi kıskanmazsa bir gelecek gün. (neden olmasın)

artık kimse'yi kullanmaktan vazgeçeceğim
o teokrat, dua yerine öpmeyi anlayacak
alışkanlık çok püsür ya da aşk diyelim
eskidiğini düşünen sevgili uçak sansın
gürültü alçaktan süzülünce gelir aslında
gel beraber asfalt da olsa yürüyelim 0'da
belki o zaman saymaya başlayabiliriz de:
biri ne olur atlayalım. ne olur? (2,3,4,22,7)
şu anda da bu konuları ayrı ayrı
anlatmaktan boğulmalara giriştim
beraber bağlayabiliriz bir kaşık
aşkla.
uyuşturma beni, uyuşturma kendini
gel uyuşalım aynı kocaman yatakta.
umut beni kışkırtıyor.(geliyoruz)

basit

kimse kabul etmeyecek
biz yine devam edeceğiz
sevmek
göreceli değil ki
iyi vardır
kötü vardır
bak yine kimse
kabul etmeyecek
sevmek vardır
sevmek yoktur.
biz yine de güleceğiz.

sınıf sınıf anlatacağım

nerede okumuşsun ne kadarmışsın
beni seni kıracak bunlar her olasılıkta
ah ben bu sınıfların ağzına kalayım
mezuniyet dediğin mutlak ölümdür
kutlama!
en aşağıda ne güzel şeyler oluyor
bilemezsiniz başınızı kaldırmadığınızdan

bitmeyen

eteğini başıma geçirdiğinde anlarım,
alınanlığım kendini koruyan şımarık.
çorabını yırttığımda hazla yanımdan,
evinden koşarak çıkar bulmuşluğum.
kendimi bahis edebilirim bir an o an,
bana kutsal açılmış kabul şöleninde.
doruktaki titrek tek adımı bağırdığında,
işte hepsini unutacağım sonra ve yine.
eteğini başıma geçirdiğinde anlarım,
şımarık kendini koruyan verişkenlik
çıkmak üzerine artık düşünmüyorum
içinden.

basit

kendime ağlıyorum
nasıl samimiyim en iyi sen bilirsin.
emin ol bilirsin biraz aklın olsa
annem kim, yanımdayım
siz kimsiniz saçma sapan
burada ne yapıyoruz
anlar gibi olup ağlıyorum
siz hiç anlamıyorsunuz
önünüzde bir adım var
kaçıp hayvandan fark bırakmıyorsunuz
yüz yüze gelince öleceksiniz sanıyorsunuz
yok zaten ölüm gelecek; siz kaybolmaktan
çok eksik yaşadığınızdan, şüphelerinizden
bu kadar kızıp bu kadar kaçıyorsunuz
hiçbir dine inanmıyorsunuz
bir tanesi için öldürüyorsunuz
dua ettiğiniz bir yokluk bilip de
yokluğunuza panikliyorsunuz
az yaşamayı kabul edip
isyansızlığa
fedasızlığa

özverisizliğe
her şeyi bile bile
kendine kızmaya
yeni bahaneler bulup
yarın boyuyorsunuz
hepsinin büsbütün
koscocaman
apaçık yalanlar olduğunu
bilerek
isteyerek
ölüm en iyi olasılıkla
yaşadıklarınızı sonsuz defa
göreceğiniz bir zihin dalgası
bunu çok iyi bilip bundan
korkuyorsunuz
vicdandan kaçuyorsunuz yani
belanızı kendiniz vereceksiniz
siz en çok kendinizden korkuyorsunuz

beyninde hapsolan
mutlak kötülüğünüzden
allah belanızı versin dediğimde
en allah her biriniz olduğu için
kendi belanızı verdiğinizden
çok korkuyorsunuz
size şahit olduğum için
öldüğümde zihnimde
yer bulacağınız için
kendime ağlıyorum
nasıl samimiyim en iyi sen bilirsin.

Israrla

Kendimle tavla atıyordum
Karşıma geçip tutuyordum
Yalnız halin ele değer halini
Şikesiz
Ama gerçek yalnız kupkuru
Bak böyleyken su çekilir çünkü
Ağlamak soyut bir hikayedir artık
Böylesi asildir kupkuru
Kalp büzülür
Deri yıpranır
Ciğer yetmez
Hormon artar
Toplar beynin
Pıhtıya çıkar
Pıhtı ne bilmezsın ama
Acını, canını açıklar
Sanki aşk kuruya çalmış

Anlatmak mutlak bir görevdir sonra
Gör söylerken iç çekilir maalesef
İyi ki yalnızlık dupduru
Şikesiz
Ölmek birkaç kanamak daha
Bu kırmızı sana doğuracak
Tek zarla yeniyorum kendimi.
Tek zarla ısrarla
Yeniyorum kendimi.

yokuş

yolculuk var eskiye
her yeri yıkmışlar
acınmadan ağlatıldığın
evlerden birini
okulunda sınıfının olduğu
dökük binayı
tebeşirle kale yaptığınız
mezarlık duvarını
yüksınlar!
sen sanki başka
bir şey yaptın
ağlamadın bir daha
okulun falan bitti
futbolu da bıraktın
yıktın binlerce kez
kendini de ve gitgide
bir bütün oluyorsun

bir yokuş bu işte
çıkıyorsun güneşin
her yerden kızgın
kızgın yansımalarında
gölgeler olmuyor değil
hatta bazen patenleriyle
güzel elbiseli bir an
geçiyor yanından aşağı
yıka yıka varacaksın
bunun her yanı haz.
acele etme sakın sakın
bu yokuş kendine çıkıyor.

yarım Őir

kalbime de Őıđdıramadım
dünya içime sıkıntı kaldı
biraz uyumak istiyorum
Şimdi biraz uyuyorum.

tanrı şiir

ve başka bir uyandım beyaz mı dışarısı
biraz soyundu mu insanlar nedensiz gülebilirler
ah belki yüzlerini güler halde yaratacaktım onları
bilebilirdim ama geçti bilmemişim esirliklerini
varolmak için doğurdum bütün koşullarını 6 zamanda
6 zamanda onları ne kadar eksik yaratmışım tıpkı
tıpkı tanrımın beni tanrı kıldığı bitmezlik içinde
mutsuzlukla umudu denk kılmayacaktım, kopyalamışım
belki renkleri iyi icat ettim ve
ve başka bir uyandığım beyaz mı içerisi
hiç ölmeseler tanrılar yaratmadan olabilirler
canım belki yüzümü hiç yaratmayacaklardı benlerim
görebilirdim ya esirgemedim bakışlarımı özgürlüklerinden
yokolmak için doğurdum bütün koşullarda 6 zamanda
6 zamanda beni annemin özlemi kadar eksik aynı yerden
tıpkı insanın mağarayı tanrı kıldığı hasret içinde
renklere kodlamışlardık mutluluk ve umudu, lardık
başka bir uyudum beyaz mı dışarısı ve.

